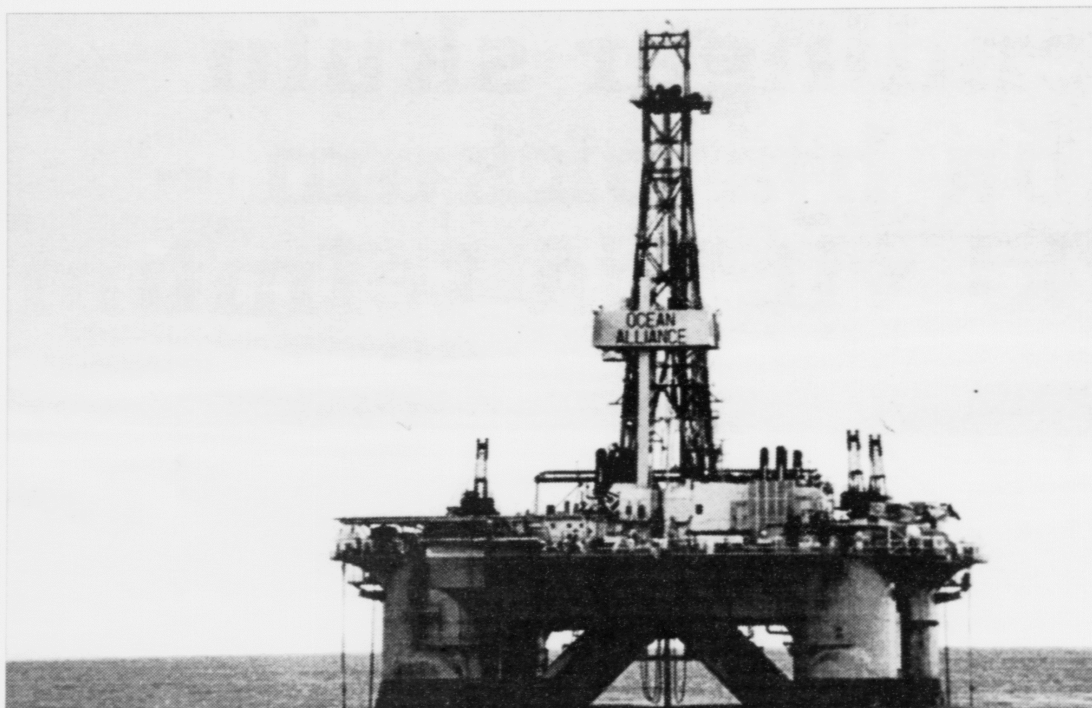

Engasjaraðum fólki innan politikk, vinnuliv, visind og mentan, fólki, ið hugsar og virkar við eind fyrri eygað, sliikum hava vit brúk fyrri, nú vit standa á gáttini til eina møguliga oljueld

Fiskimannafelagið at tikið undir við at flyta flakavirkini út á havið. T.v.s. at fiskimenn og arbeidarar, sum politiskt sæð eru brøður, teir fara í næstu framtíð út í eitt brøðrastrið. Í øllum førum, um hasin undanstøkingurin úr Gøtu, sum fiskimenn hava valt sær til formann, hevur valdið.

Stórar broytingar krevja stórar tankar

Eg havi torført við at siggja nakran glotta í okkara landi, og eitt skeið ber sjálvandi til at gera, sum eg geri, at pumpa spott út í samfelagið. Tað er tað gamla og væl brúkað vápníð hjá taparanum og hjá tí ráðaleysa. Men tað er ongin groður í spottinum sum fraliður. Stórar broytingar krevja stórar tankar, og tey dýrabaru evnini at hugsa og virka í eind.

Men eg nýtti einaferð tað stóra privilegið at vera ein av arbeidarunum undir leiðslu av stjóranum Egli Olsen, sum fekk trotabúgvíð Tvøroyrar Flakavirki at geva yvirskot. Har bleiv hugsað og virkað í eind, og úrslitið varð eisini hareftir. Eina aðru ferð upplivdi eg ein 3 G. flokk við studentaskulan á Kambsdali. Lærarin hjá teimum var sum Egli Olsen, ein maður við engasjemangi. Og næmingarnir vóru veruliga hareftir. Ongantið havi eg áður mott feroyskum ungdomi, ið var so gløggur, so væl fyrireikaður, og dugdi so væl at seta spurningar við fyndi.

Engasjaraðum fólki innan politikk, vinnuliv, visind og mentan, fólki, ið hugsar og virkar við eind fyrri eygað, sliikum hava vit brúk fyrri, nú vit standa á gáttini til eina møguliga oljueld.

Stórar broytingar krevja stórar tankar

Jóanes Nielsen

– og tey dýrabaru evnini at hugsa og virka í eind, skrivar rithøvundin Jóanes Nielsen í sambandi við, at vit standa á gáttini til eina møguliga oljueld

Politikkur hevur í stóran mun við neyðsemjur at gera. Og onki ringt um tað. Men eitt greitt dømi um byttleikan, ið eyðkennir summar neyðsemjur, var byggingin av Meginskúlanum hjá sandoyingum. Oyggjin var um at spreingjast í luftina seinast í 60'um, tí menn ikki vóru førir fyrri at taka eina avgerð um, hvar skúlin skuldi standa. Endaliga úrslitið gjørdist, at skúlin, sum tann fyrsti av sinum slag í landinum, bleiv bygdur úti í haganum!

Sagan endurtók seg, tá oyggjin skuldi hava eitt ellisheim. Trupulleikin gjørdist enn einaferð, hvar bygningurin skuldi standa. Teir kundu sjálfandi bygt ellisheimið undir liðini av Meginskúlanum, og sostatt

verið fullspottaðir. Men teir valdu leiklutin sum super-fullspottaðir. Tekningin av ellisheiminum bleiv klipt sundur í try. Húsavikin ekk eitt ellisheim. Skálavikin fekk tað næsta ellisheimið. Og tað triðja ellisheimið bleiv bygt heima á sandi.

Bygningarnir standa í dag sum 3 monument upp á feroyskan politikk, tá hann er allur ávælingast. Tann einasti, sum fekk nakað burtur úr byggingini av ellisheimunum, tað var entreprenørurin John Petersen. Og sum tøkk valdu sandoyingar tað flogvitið inn á ting.

Munnu sandoyingar vera eitt sindur klikkaðir? Tann møguleikin er sjálvandi til staðar.

Men eg trúgvi ikki, at problemið hevur nakað við intelligens sum so at gera. Problemið hevur meira at gera við at hugsa í eind og við at virka í eind. Tað er har, sum skögvurin hjá teimum flestu klemmar.

Monarki – einareði!

Ein logisk niðurstøða av hesum kundi verið at stovnssett monarki í Føroyum, ella at vit fingi ein einareðisharra at tikið yvir. Tá høvdu vit havt eitt miðsavnað vald, eina leiðslu, sum í øllum politiskum ivamálum kundi skorið igjøgnum. Men tá høvdu vit eisini verið superfullspottað, sum bygdaraðini í Sandoyinni.

Stórar broytingar krevja líka stórar tankar. Vit standa nú á gáttini til eina møguliga oljueld, tankarnir eru bara ikki komnir við okkum. Akkurát hvar teir fjala seg, er eisini torført at siga. Orð sum føðiland, smakka ullint í munninum hjá teimum flestu. Fyri tíðina verður t.d. roynt at keypa nakrar 100 fiskimenn heim aftur til landið fyrri ein skattalætta. Størri er kærleikin til føðilandið ikki, enn at hann kann mástast upp í krónum og oyrum. Annars skuldi man trúð, at nettup löysingin var tað mest natúrliga politiska amboðið at brúkt í hesum tíðum, men viljin til at taka eitt so búgvíð politiskt stig, er tverri staddur langt burturi.

At hugsa og virka í eind

At hugsa og virka í eind, fekk uppaftur eitt skot fyrri bogvin, nú tað herfyri kom fram, at

føroyskir reiðarar ætla sær at flyta flakavirkisframleiðsluna um borð á tey skipini, sum eftir eru í flotanum. Fyri reiðarar høvdi tað møguliga loyst seg. Men fyrri arbeidarar á landi, Føroya Fiskavirking og onnur flakavirki við, høvdi tað stigið verið ein sonn vanlukka.

Hugsaðu føroyskir reiðarar meira í eind, høvdu teir aldrin á ævuni dittað sær at luftað einum sliikum 5. kolonnu tanka. Men politisku fylgjurnar av hesum uppskotinum, tær verða svarar. Tað hevur nevniliga eydnast reiðarum at fingið

